

Cesta za obrazy a něco k tomu

text: Radek Wohlmuth

V malbě se konec listopadu nesl ještě ve znamení nového projektu kurátora Petra Vaňouse nazvaného *Diskrétní transformace*, který tentokrát připravil pro pražský Topičův salon. Vaňous sáhl při výběru pojmenování své výstavy opět do hájemství vědy – tentokrát aplikované matematiky –, aby na něj nasadil ideu proměny díla celkem dvanácti současných malířů dvou generací. Každý z nich představil dva obrazy, přičemž jeden z nich vznikl letos, zatímco druhý musel být minimálně pět let starý.

Celkem jednoduchý princip přinesl zajímavý srovnávací materiál nejen ohledně skokově prezentovaného vývoje jednotlivých autorů, mezi nimiž nechyběli Veronika Holcová, Petr Malina, Michal Nesázal nebo Jaromír Novotný, ale i v rámci strategie jejich výběru. Celkovým hodnocením zamíchala jen ne vždy zcela logická instalace.

Ten, kdo Vaňousovu komparativní výběrovku propásl, se může pustit po stopách autorských výstav. V Galerii 1. patro se po čase prezentuje svými malovanými denimy jeden ze zakládajících členů skupiny Luxsus František Matoušek (1967). Jeho výstava nese název se stigmatem veřejného povzděchu *Chtěl bych být krajinářem* (do 7. 12.). I přes to se Matoušek představuje především právě výběrem svých krajin, k nimž přiřadil povinnou dávku figurálních motivů a květinových zátiší. Jeho krajinářské práce od drobných formátů po zhruba dvoumetrové kusy sceluje jako vždy charakteristická technika založená na páráni džínoviny i absence konkrétních názvů. I když na nich autor pracuje v plenéru, dýchají trochu zmechanizovaným přístupem, nicméně své diváky si určitě najdou.

Trochu jiný typ prožitku nabízí dobrodružná výstava *Zadní strana pobřežní vysociny* v Galerii kritiků (do 15. 12), kterou má na svědomí nedávný absolvent Kokoli-ova ateliéru Ondřej Basjuk (1983). Jeden ze dvou oceněných v loňské Ceně kritiky se i tentokrát pustil svou cestovatelskou

PATRIK HÁBL: VYTRŽENÉ OBRAZY

Anežský klášter, Národní galerie v Praze / 1. 11. 2013–2. 2. 2014

prezentací do organizování výstavního i obrazového prostoru. Nestandardní dimenze galerie proměnil svou rytmickou obrazovou instalaci v imaginární a zároveň imaginativní objevitelskou pouť po vlastních snech, která vede od obálky verneovky po suvenýry z fantastických cest. Ilustrativní styl béčkových burianovek Basjuk hravě posouvá ve významu ať už tím, že si pohrává s vlastní imaginací, technickými finesami, měřítkem, či tím, že do malovaných výjevů ukrývá další situační scény, takže nenápadně využívá principu obrazu v obraze.

To malířská pouť Patrika Hábla (1975) jako by dostávala stále výrazněji sakrální rozměr. Po únorové postní intervenci v akademickém kostele Nejsvětějšího Salvátora na Starém Městě intervenue momentálně svým projektem *Vytržené obrazy* (do 2. 2.) pro změnu ve sbírce středověkého umění Národní galerie v Anežském klášteře. Dva z Háblových salvátorských obrazů se dostaly do bezprostřední souvislosti se stálou expozicí sakrálního umění a vytvořily zajímavou konfiguraci. Ta kromě osobních asociací a zamyšlení nad vztahem starého a nového vznáší také otázky ohledně vytržení prací

tohoto typu z původního liturgického kontextu a změny jejich současného vnímání v ryze umělecké sféře.

Každá z těchto výstav má kromě umělce za sebou i svého kurátora, ať je to Petr Vaňous, Vlasta Čiháková-Noshiro nebo Jan Klípa a Norbert Schmidt. Jakými uměleckými díly je ale v soukromí obklopen takový kurátor? Na to nečekaně odpovídá informativní výstavní mikrosonda v holešovickém Bistru 8, která se jmenuje *Ondřej, kamarád*. Role se tady vyměnily. Vedení se ujal intermedialní umělec Tomáš Svoboda a do pozice vystavujícího se dostal historik umění Ondřej Chrobák, který prezentuje drobné ukázky ze své sbírky. Jak je uvedeno v doprovodném hesle, umělecké dílo se tu objevuje jako paralelní měna, výraz díky, stvrzení přátelství nebo jen tak pro radost. A s kým se tedy kamarádí Ondřej? Třeba se Zbyňkem Baladránem, Josefem Bolfem, Jiřím Kovan- dou, Tomášem Svobodou nebo Jiřím Thýnem. Dohromady je to milé, ale zároveň jsou to tak trochu i karty na stole, takže o výstavním provozu tenhle nenápadný projekt vypovídá také celkem dost. Potenciál má na celý výstavní cyklus. ■■